

Phần 17

Chương 49

Sau khi sinh Trình Y bắt đầu ở cữ, ở đây có rất ít nữ nhân ở cữ liên tục trong một tháng, phần lớn đều là sinh xong ở cữ không đến một tuần thì ra phòng làm việc, số ít hơi suy yếu thì sẽ đợi đủ mười ngày. Bởi vì sự kiện này Trình Y làm công tác tư tưởng không ít cho các nữ nhân trong tộc, truyền thụ cho các nàng sau sinh sản xong không ở cữ đủ một tháng rất có thể sẽ sinh các loại bệnh ở lúc lớn tuổi, nhưng chỉ tốn công vô ích.

Rất nhiều chuyện trong tộc các nữ nhân đều nghe theo Trình Y..., nhưng vẫn có một ít quan niệm đã thâm căn cố đế, không phải Trình Y nói lúc già sẽ dễ bị bệnh mà thay đổi quan niệm được. Các nàng nghe xong thì cười cười, nên làm việc thì làm việc, trước kia ở trong nhà chỉ có một nữ nhân, nhất định phải làm việc. Bây giờ một nam nhân có ba bốn nữ nhân, nếu luôn ở cữ mặc kệ công việc sẽ làm nam nhân mất hứng, nói không chừng còn có thể bị các “Tỷ muội” nói lười biếng. Vì vậy bắt buộc dĩ các nữ nhân sau khi sinh xong chỉ cần cảm giác trên người hơi khỏe đã đi xuống giường làm việc.

Trình Y rất xem trọng thân thể của mình, hạ quyết tâm không ở cữ hết một tháng sẽ không ra ngoài, cô nói quyết định này với A Man, cũng được đối phương đồng ý. Vốn thân thể của cô đã không khỏe mạnh như người viễn cổ, nếu như không chú ý một chút mà nói..., lỡ sinh bệnh gì ở nơi điều kiện y học lạc hậu này rất có thể liền đi đời nhà ma, cô còn không muốn mới sống có mấy năm thì chết.

Mẫu thân của A Man từ khi trọng phụ chết đi cũng không tái giá, vẫn ở một mình, sau khi Trình Y sinh liền chủ động tới chăm sóc trong tháng ở cữ. Chủ yếu là bà thay đổi giặt tã cho cháu gái, quần áo của Trình Y và A Man thì do những nữ nhân khác trong tộc hỗ trợ. Trình Y đã cứu mệnh nam nhân của các nàng, cho nên giúp Trình Y làm việc cũng không có câu oán hận gì, đều rất chủ động, giống như trước kia giúp mẹ con vụ y làm việc.

Lúc này vì muốn sữa được đầy đủ, Trình Y ăn không ít thịt, đương nhiên cũng phối hợp ăn rau dại, dinh dưỡng đầy đủ mới bảo đảm thức ăn cho con gái.

Hai ngày đầu Trình Y rất ít sữa, căn bản không đủ cho bảo bảo ăn, cũng may có một chuyện làm cho cô hài lòng, đó là có sữa non cho con gái, sữa non có giá trị dinh dưỡng cao, đây là tuyệt đối không thể coi thường.

Bảo bảo không đủ ăn, vì vậy mẫu thân A Man liền ôm bảo bảo đi tìm nữ nhân có sữa khác. Sau đó Trình Y vội vàng gia tăng dinh dưỡng, thực vật ở đây không đa dạng như ở hiện đại, ngoại trừ con mồi và rau dại bên ngoài cũng rất khó tìm được trái cây. Ngẫu nhiên còn có thể ăn vào chút ít trứng chim thịt cá.

Không muốn con gái phải luôn đi nơi khác tìm sữa ăn, vì vậy dù là không có khẩu vị, Trình Y cau mày ra sức nhét đồ ăn vào trong miệng.

Cuối cùng không uống công vất vả, lúc hình thể của cô lại mượt mà hơn thì rốt cuộc cũng đủ sữa. Bảo bảo ăn hết sữa của cô thì ợ một cái, nhìn thấy bộ dáng khuôn mặt bảo bảo nho nhỏ như quả trứng gà sau khi ăn sữa xong cái miệng nhỏ nhắn khả ái ngáp một cái rồi nhắm mắt lại rất đáng yêu. Trên mặt Trình Y biểu lộ ôn nhu như nước, thật sự là hận không thể đem tất cả những gì của mình đều hiến cho bảo bảo.

Lần đầu tiên A Man được làm cha, rất đổi yêu thương con gái, tuy không phải là con trai thì có chút tiếc nuối, nhưng hẳn xua đi ý nghĩ này. Hẳn và Trình Y tuổi còn trẻ, về sau còn có thể sinh con trai cho hẳn.

“Oa oa.” Ngay lúc A Man và Trình Y đang nói nhỏ thì bảo bảo đột nhiên cất tiếng khóc lên.

“Làm sao vậy? Đói bụng sao?” Chân tay A Man luống cuống nhìn con gái đang gào khóc.

Hiện tại Trình Y đã có kinh nghiệm chăm sóc con nhỏ, không giống ban đầu luống cuống tay chân như vậy rồi. Nhớ tới bảo bảo vừa ăn xong chưa tới một giờ, hẳn không phải là đói bụng, cười khẽ, đưa tay sờ mông bảo bảo, quả nhiên, ở đó ướt.

Tầm mắt A Man theo tay Trình Y nhìn về phía mông bảo bảo, hỏi: “Nước tiểu sao?”

Trình Y nhẹ nhàng cởi tã ướt nước tiểu của bảo bảo đưa cho A Man đang ngây ngốc ở một bên. Sau đó lấy tã sạch sẽ bọc lại cho bảo bảo, dùng dây thùng nhẹ nhàng vây một vòng ở bụng con gái, như vậy cũng không cần lo lắng hải tử cọ quậy làm cho tã lệch vị trí.

A Man cầm trong tay tã ướt sũng còn có mùi tanh, bộ dạng không có chút ghét bỏ nào, cười ngây ngô nói: “Nha đầu kia biết dày vò, vừa mới đại tiện xong lại tiểu tiện.”

Trình Y lườm hẳn một cái: “Con còn nhỏ đương nhiên như vậy, hôm nay thừa dịp trời trong, còn không tranh thủ đi giặt sạch.”

“Ừ.” A Man mắt nhìn con gái bởi vì được thay đổi tã sạch sẽ đã hết khóc nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ, cầm tã đi ra ngoài giặt sạch. Mấy ngày nay chỉ cần hẳn ở nhà thì đều là tự tay giặt tã cho con gái, một là vì để cho a mẫu có tuổi thoải mái chút ít, hai là vì để cho người lần đầu làm cha như hẳn có thể tự mình làm gì đó cho con.

Trình Y làm tã không nhiều, một ngày bảo bảo vô số lần cần thay tã, vì vậy Trình Y học những nữ nhân khác trong tộc làm vài cái tã da thú đơn giản như vậy. Cũng may mùa đông, những tã này lót ở dưới mông cũng không có làm cho bảo bảo khó chịu.

A Man đi ra ngoài nấu nước, trước lấy nước lạnh tẩy trừ một lần, sau lại dùng nước ấm ngâm, việc này đã làm mấy lần nên thuận thực, làm theo Trình Y nói. Dùng nước sôi ngâm sẽ trừ độc, có thể làm cho bảo bảo không sinh bệnh. Vì nữ nhi bảo bối của hắn, hắn không chê phiền mỗi lần giặt tẩy đều dùng nước ấm ngâm.

“A Man, lại giặt tẩy cho con gái à.” Đại nương đi ra đổ nước thấy vẻ mặt thỏa mãn của A Man khi giặt tẩy, nhin không được trêu chọc hắn: “Thật là một Ada tốt, giặt tẩy cho con gái lại vui mừng vậy nha.”

“Ha ha, cần phải vậy.” A Man lấy tẩy đã ngâm sôi một hồi, chẳng sợ bị phỏng mà vắt khô phơi trên dây thừng.

“Nha đầu dễ chăm không?” Đại nương hỏi.

“Dễ lắm, ngoan ngoãn lắm.” Hai đầu lông mày của A Man tất cả đều là sủng nịnh. Kỳ thật mỗi đêm con gái đều ép buộc nhiều lần, làm cho hắn và Trình Y rất khó có giấc ngủ an ổn. Nhưng hắn một chút cũng không giận, cho dù gây sức ép thì trong lòng hắn con gái cũng là nhu thuận đáng yêu nhất.

Trong phòng, Trình Y dỗ con gái ngủ say, thở một hơi, nhẹ nhàng mà nằm xuống bên cạnh con. Buổi tối bởi vì hải tử thường tỉnh dậy ngủ không an ổn, cho nên ban ngày cô sẽ tranh thủ ngủ bù.

Trong lúc ở cũ cô không dám tắm rửa, bây giờ là mùa đông, phòng lại không kiên cố bằng hiện đại, chỉ đơn giản lau người một chút. Cô sợ bị cảm mạo sẽ ảnh hưởng tới hải tử, vì vậy chỉ có thể nhin, tóc cũng không thể gội, trong phòng lại thêm mùi nước tiểu của bảo bảo, cô có thể nghĩ được trong không khí ả ả có mùi vị khác thường.

Buổi tối lúc đi ngủ cô đặt bảo bảo ở tận cùng bên trong được che chở cẩn thận, sau đó cô nằm ở bên cạnh bé, A Man ngủ ở phía ngoài cùng. Một năm này thực vất vả cho hắn, nam nhân huyết khí phương cương liên tục một năm chưa từng ‘làm’ thật sự rất thống khổ. Hiện tại A Man đã nhẫn đến cực hạn, đêm qua lúc nửa đêm cô tỉnh lại cảm giác hắn trần trở, trên người truyền đến nhiệt độ nóng bỏng làm cô cũng nóng lên.

Trong nội tâm Trình Y rất áy náy, tính toán còn có hai mươi ngày, chờ hết tháng ở cũ sau này cô có thể giúp A Man rời, hắn nhin được khổ cực như vậy nhưng cũng không có đi tìm những nữ nhân khác “hạ hỏa”. Sau khi bảo bảo sinh ra hắn lại giúp đỡ giặt tẩy giặt quần áo, trong phòng không khí không dễ chịu cũng không thấy hắn ghét bỏ, ngược lại so với trước kia hoàn toàn nguyện ý dính lên người cô.

Thật sự là người chồng tốt người cha tốt, cô thật may mắn gả cho nam nhân tốt như A Man vậy.

Mở chăn da thú ra đắp lên cho mình và bảo bảo, Trình Y nhẹ nhàng vòng tay nhẹ ôm con gái nhắm mắt lại rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp, lúc ngủ cô còn cong khoe môi nở nụ cười hạnh phúc.

Lúc A Man đi vào nhìn thấy hình ảnh ấm áp này, nữ nhân của hắn đang ôm nữ nhi của hắn ngủ...

Lúc bảo bảo gần một tháng thì A Man và Trình Y thương lượng đặt tên cho con, quyết định gọi con gái của họ là Noãn.

Ở đây không có dòng họ, phần lớn mọi người đặt tên đều là một chữ, nếu như là hai chữ nhiều lắm là có “A” hoặc là “Đại” “Tiểu” ở phía trước tên..., tỷ như A Man, ví dụ như Đại Nha, Tiểu Sơn.

Noãn là ấm áp, ngụ ý Noãn sanh trong một gia đình ấm áp, sẽ ở trong gia đình ấm áp mà hạnh phúc khoái hoạt lớn lên.

Tên đẹp làm A Man còn vui tươi hơn hờ nói tên nữ nhi của hắn là dễ nghe nhất trong tộc, vô cùng đặc ý.

Miểu sẽ thường xuyên đến trò chuyện với Trình Y, hiện tại bụng của nàng càng lớn, A Thái càng thêm để ý, mỗi lần ra ngoài đều giao cho ba nữ nhân khác của hắn thay phiên trông coi nàng, mỗi lần đều có “Người hầu”, vì vậy không được bao lâu Miểu cũng sẽ bị phiền đến mất hứng thú không trêu chọc Noãn, rầm rầm đi trở về.

Thời gian ngày từng ngày trôi qua, trong lúc toàn thân A Man bốc hỏa tới điểm giới hạn, mà Trình Y buồn bực bởi vì ở trong phòng một tháng toàn thân muốn mọc meo rớt cuộc đã trôi qua.

Hôm nay, Trình Y nhờ người hỗ trợ nấu vài bôn nước ấm, thừa dịp A Man không ở đó nhanh chóng tắm rửa gội đầu một lượt, tuy không được tắm rửa tận hứng, nhưng dễ chịu hơn rất nhiều.

Chăn đệm được đổi thành mới, đồ cũ cầm đi phơi nắng, dự định ngày mai mới tháo ra giặt.

Buổi tối A Man trở về phòng, hai mắt nóng rực nhìn Trình Y cho Noãn bú sữa, bước nhanh đi qua ngồi xuống bên cạnh Trình Y chơi đùa bàn tay nhỏ bé của con gái, sau đó nhin không được hỏi: “Đêm nay chúng ta có thể... đi?”

Cảm giác được khí tức nóng rực của A Man, Trình Y cũng khát vọng mà mặt lập tức đỏ lên, tim đập như trống, mắng hắn: “Nhìn người gấp giống như con khỉ vậy.”

“Không vội? Nếu không vội thì ta không phải là nam nhân!” A Man sợ âm ỉ đến Noãn đang ăn ngon, thấp giọng nói ra.

“Đừng động tay động chân, làm Noãn khóc thì làm sao bây giờ?” Trình Y chỉ tay sói đang vuốt ve tay Noãn đang ăn sữa mà sáng giọng.

A Man không tình nguyện thu tay lại, nhìn Noãn đang say mê thỏa mãn mút lấy đầu nhũ của nữ nhân hắn, hâm mộ vô cùng, ngóng trông bé nhanh chóng ăn no đi ngủ, hắn phải ôm mẹ hài nhi làm “Chuyện tốt” hắn mơ tưởng một năm.

Giống như nghe được tiếng cầu khẩn của phụ thân, Noãn buông miệng ra tỏ vẻ ăn no, Trình Y nhanh chóng dùng tay vỗ nhẹ nhẹ sau lưng Noãn, để ngừa bé bị sặc sữa, đứng đưa vài cái đã dỗ bé ngủ.

A Man cực kỳ cao hứng, nhanh chóng cởi hết quần áo nằm vào trong chăn thúc giục Trình Y nhanh lên.

Trình Y không có để ý tới A Man đang thúc giục, kiên nhẫn dỗ dành Noãn cho tới khi bé thở đều mới dừng lại. Sau đó ngồi thẳng người quay đầu trông A Man đang vói tay vào trong y phục của cô.

“Tốt rồi Trình Y, thừa dịp Noãn đang ngủ chúng ta tranh thủ thời gian đi.” A Man không muốn đợi nữa, xoay người đem Trình Y đặt ở dưới thân, chỉ chốc lát sau liền đem quần áo trên người nàng cởi hết.

Hai mắt Trình Y mê ly, thân thể xích lửa nóng như lửa của A Man dán chặt lên cô, giữa hai chân cảm nhận được lửa nóng cứng rắn của hắn đang đẩy lầy cô. Một năm nay không riêng A Man khó chịu, cô cũng rất trống rỗng, hiện tại bị A Man vừa vôn về lại vừa hôn một cổ dịch nóng bỏng tuôn trào.

A Man hết hôn lại hôn lên hai đầu gối trước ngực Trình Y, hút lại hút, uống vào vài miếng “Com canh” của con gái, tay vừa sờ vào giữa hai chân cô, lập tức vui vẻ: “Còn nói ta, nhìn người gấp đến độ...”

Trình Y bất chấp thẹn thùng đỏ mặt, hai tay ôm chặt cổ A Man, hai chân vòng lên eo của hắn thờ hào hển thúc giục: “Nhanh, nhanh chút.”

Nâng chân Trình Y lên, cũng không quản khúc dạo đầu, kêu gào giày vò hắn muốn hỏng, A Man động thân một cái hung hãn chìm vào trong cơ thể cô.

Ngay lúc hai người kết hợp, không tự giác kêu rên thỏa mãn, cảm giác như là cỏ khô héo rũ đột nhiên được tưới nước thỏa mãn nói không nên lời, A Man thờ hào hển bắt đầu động.

Trình Y nặng nề mà cắn lên bả vai chắc nịch của A Man ngăn chặn tiếng hét lên, hai tay vô ý thức ôm lấy lưng hắn đang không ngừng phập phồng. Noãn đang ở bên cạnh bọn họ không thể phát ra tiếng vang quá lớn, chỉ có thể nhin. Kích thích mới mẻ giống như yêu đương vụng trộm, hai người cực kỳ kích động, không bao lâu tự đều đạt đến cao trào.

Sau đó A Man đặt ở Trình Y trên người thờ hào hển, phân thân của hắn còn chôn ở trong cơ thể ấm áp của cô, nghiêng đầu liếm liếm vành tai khéo léo của Trình Y nói: “Rất thoải mái!”

Trình Y không nói chuyện, nhưng động tác đưa tay khẽ vuốt đầu hắn có thể nói lên cô cũng rất thoải mái. Tuy thời gian ngắn, nhưng một năm không có làm qua việc vợ chồng, lúc này đây cho dù ngắn ngủi cũng được giải khát.

“Noãn không có tỉnh, chúng ta tiếp tục.” Phân thân chôn ở trong Trình Y thức tỉnh, dần dần cứng lên, A Man đưa tay vôn về ngực Trình Y, gặm cắn cầm Trình Y nói: “Vừa rồi chưa tận hứng, lần này chúng ta làm lâu một chút.”

Vừa dứt lời, A Man liền thẳng lưng mà động, một lần vừa rồi thời gian không lâu, cho nên hai người cũng không mệt mỏi. Cho nên lần này chăm chú cùng nhau tận hứng nhảy múa...

Noãn rất thông cảm song thân, luôn ngủ say, A Man và Trình Y làm thêm hai lần rốt cuộc tận hứng, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi mà đi ngủ.

Sắp đi ngủ, Trình Y nằm trong ngực A Man từ từ nhắm hai mắt mệt rã rời mà hỏi thăm: “A Man, các người đi qua Phương Nam chưa? Nơi đó có phải là bốn mùa như mùa xuân, chưa bao giờ bị lạnh?”

“Phương Nam là nơi nào? Luôn đi về phía nam sao? Chưa có đi qua, không biết chỗ đó có lạnh hay không.” A Man cũng không để ý, sau khi nói xong ngáp một cái, ôm lấy Trình Y dỗ: “Ngủ đi, đừng nghĩ những chuyện loạn thất bát tao nữa.” (loạn thất bát tao: lung tung)

Liên tiếp làm ba lượt, xác thực Trình Y rất mệt mỏi, không có tinh lực đi hỏi lại chuyện Phương Nam, nghĩ dù sao cũng không vội, về sau có rất nhiều thời gian hỏi. Quay đầu lại nhìn Noãn đang ngủ say, dịch góc chăn cho bé, sau đó một nhà ba người nằm song song cùng nhau hạnh phúc bình yên chìm vào giấc ngủ.

Chương 50

Nếu như là trước kia mà nói Trình Y sẽ không có bức thiết vì muốn thay đổi hoàn cảnh sinh hoạt cho chính mình mà phiền não..., nhưng hiện tại cô có con gái thì bắt đầu rối rắm.

Tuy nói hoàn cảnh ở đây không tệ, cô đối với nơi này cũng có chút ít cảm tình, càng đừng nói đến những tộc nhân kia vẫn luôn sinh hoạt ở đây, tình cảm của bọn hắn tuyệt đối rất thắm thiết.

Tuy có nhiều ưu điểm, nhưng mùa đông quá phiền toái, thức ăn thiếu thốn không nói, ở bên ngoài làm việc thật sự là lạnh chết người. A Man bọn họ từ nhỏ luôn sinh hoạt ở đây đã thành thói quen hơn nữa da dày thịt béo, dù mùa đông phải dùng nước lạnh rửa cái gì cũng không sao. Chỉ là Trình Y thì không được, cô chạm vào nước lạnh sẽ bị chết vì lạnh, mặc dù là nước đun nóng rồi, giặt rửa đệm chăn da thú cũng rất không thuận tiện, mỗi lần giặt xong những vật này cô vừa mệt mỏi lại vừa lạnh.

Trình Y quan sát qua, khí trời ở đây cùng với thời đại cô sống hơn hai mươi năm trước không khác. Nói như vậy hẳn là có Phương Nam, Phương Nam bốn mùa như mùa xuân, hơn nữa nếu như là gần biển thì càng tốt. Nước biển mặn, cô có thể dùng nước biển lắng đọng làm ra muối. Nếu như có thể sinh hoạt bốn mùa như mùa xuân, không lo thiếu thốn thực vật, hơn nữa trong hoàn cảnh còn có muối để ăn, thật là có bao nhiêu tốt, cũng không cần lo lắng về sau bọn nhỏ của cô sẽ chịu khổ.

Chiến tranh giữa các bộ lạc ở đây đơn giản là bởi vì tranh đoạt thực vật và nữ nhân, nếu như sinh hoạt tại địa phương căn bản không có động vật ngũ đồng cũng không cần lo lắng chuyện đói no, như vậy sẽ không có chiến tranh, an toàn có sự bảo đảm thì so với cái gì đều tốt hơn.

Trình Y bắt đầu có mục đích hỏi thăm nữ nhân trong bộ lạc, để cho các nàng có rảnh thì hỏi thăm nam nhân của các nàng đã từng đi qua Phương Nam hoặc là nghe nói qua chưa. Lại dùng lời nói khách sáo thử thăm dò các nàng đối với chuyện lúc này rời khỏi nơi này đi tới nơi khác sống sẽ có thái độ gì. Kết quả lần này chịu đả kích, không ai nguyện ý lúc này rời khỏi nơi này đi tới địa phương hoàn toàn chưa quen thuộc lại không biết rõ có tồn tại hay không. Chỉ có hài tử tuổi còn nhỏ thích sự mới lạ nên đối với cái gọi là “Phương Nam” rất hiếu kỳ. Nhưng bọn hắn đi theo người lớn, người lớn đi chỗ nào thì bọn họ liền đi theo, người lớn không muốn đi thì cho dù bọn họ hiếu kỳ cũng sẽ không đi.

“Ai.” Sau khi về phòng, Trình Y cho Noãn bú sữa, đưa tay sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn dần dần trở nên trắng nõn của con gái thờ dài: “Noãn bảo bối, tất cả mọi người không muốn đi Phương Nam thì làm sao bây giờ. Chẳng lẽ để con cả đời đều sinh hoạt ở nơi lúc nào cũng ăn không đủ no như vậy, còn phải đối mặt với mùa đông lạnh lẽo hoặc là trong hoàn cảnh chịu đựng bộ lạc khác khi dễ sao?”

Noãn nghe không hiểu lời mẹ nói, bắt quá cái miệng nhỏ nhắn đang ngậm sữa ừ ừ hai tiếng như là đáp lại, sau đó tiếp tục vùi đầu hút sữa tươi tràn đầy tình yêu của mẹ.

“Ha ha, Noãn là muốn đi Phương Nam hay là ở đây?” Trình Y bị phản ứng của con gái đáng yêu chọc cho muốn cười, trêu ghẹo hỏi.

Lần này Noãn không có để ý tới Trình Y nói không ngừng, từ từ nhắm hai mắt vênh lên cái miệng nhỏ nhắn vui thích ăn sữa, hài nhi bú sữa mẹ bẩm sinh liền có đủ kỹ năng, mà người khác nói bé cũng nghe không hiểu.

Trình Y không có tiếp tục hỏi, chỉ là trong lòng dâng lên nhàn nhạt phiền não. Các tộc nhân không nguyện rời đi, A Man thân là tộc trưởng thì càng sẽ không đi. Hài zzz, khó khăn lắm mới nghĩ ra được biện pháp lại không thể áp dụng, thật sự là đả kích mà, xem ra chỉ có thể phải nghĩ những biện pháp khác.

Ôm con gái mềm mềm nho nhỏ, Trình Y không chỉ lần thứ nhất cảm thấy may mắn Noãn sinh ra trong một năm không có phát sinh tai nạn gì. Nếu như cuối mùa thu và mùa đông năm trước lại có ôn dịch lại có mưa to sau đó còn cùng người ngoại tộc đánh người chết ta sống như vậy..., cô không dám suy nghĩ nữ nhi bảo bối của cô nên làm cái gì bây giờ.

Năm trước mưa to qua đi trái cây rau dại liền giảm đi không ít, mà vào mùa đông vốn đã rất ít thực vật lại bị người ngoại tộc chia cắt một phần. Vì vậy các tộc nhân càng đói bụng, dưới tình huống như thế trẻ con mới ra sinh đã rất khó

bỗng nhiên lại không được ăn no, người lớn không đủ dinh dưỡng thì làm sao có thể cho hài tử được no bụng?

May mắn năm nay còn không có người ngoại tộc đến tập kích, mặc dù thực vật không đa dạng phong phú như ba mùa xuân hạ thu, nhưng so với năm trước thì tốt hơn nhiều. Tối thiểu các tộc nhân sẽ không bị đói đến nổi ngực dán vào lưng, cộng thêm bắt cá, mỗi ngày các tộc nhân đều được ăn no một chút, không no bảy tám phần nhưng có thể no năm sáu phần.

Bởi vì Trình Y vừa sinh hài tử, mà lại là nữ nhân tộc trưởng, nên mỗi ngày đều có thể ăn no. Các tộc nhân rất tự giác, đều muốn dành nhiều thực vật tặng cho những nữ nhân đang có thai hoặc là cho con bú, như vậy Trình Y ăn được nhiều nên sữa cũng đủ, vì vậy Tiểu Noãn không chịu khổ.

Hi vọng cả mùa đông đều bình an vượt qua như vậy, không cần lại có người ngoại tộc đến xâm phạm.

Nhưng mà cho dù năm nay có thể bình an trôi qua, vậy thì sau này? Ai, thứ phiền não này không thêm nghĩ nữa, đều không có chuyện gì, một khi rồi rắm thật đúng là không dứt ra được, Trình Y rất là bất đắc dĩ.

Ông trời phảng phất như nghe được tâm tư của Trình Y, phá lệ khai ân, mùa đông này không có mang đến cái gì phức tạp cho các tộc nhân, cả mùa đông xem như đơn giản trôi qua như vậy.

Trong nháy mắt Noãn đã được bốn tháng, bắt đầu biết lật người, nhưng dù sao cũng là trẻ mới sinh, cả ngày vẫn là ăn ngủ, ngủ ăn, tỉnh không lâu.

Xuân về hoa nở, Miêu giảng cơ không tới nửa ngày liền sinh ra một tiểu tử béo, hai vợ chồng A Thái và Miêu vô cùng vui vẻ. Thân thể của Miêu cực kỳ khỏe mạnh, sinh hài tử xong không tới hai ngày không có chuyện gì muốn ra phòng, nhưng bị Trình Y cương quyết mệnh lệnh ở cũ ở trong phòng.

Cho dù Miêu không nhẫn nhịn được ở đủ ba mươi ngày trong tháng, nhưng tối thiểu cũng được mười ngày nửa tháng. Dù sao A Thái còn có ba nữ nhân khác, căn bản việc gì cũng không cần Miêu đi làm, không cần phải vội vã đi ra ngoài.

Trình Y lo lắng đến mùa đông hàng năm cái ăn sẽ không đủ, tiếp tục như vậy không tốt. Vì vậy liền để cho A Man mệnh lệnh tộc nhân đập vài cái chuồng gà bằng cỏ tranh, cô nghĩ nuôi súc vật.

Trong bộ lạc cho tới bây giờ cũng không có nuôi qua súc vật, nghe Trình Y nuôi tất cả mọi người không phải rất đồng ý, bởi vì súc vật đều rất dã tính, nuôi nhốt không tốt còn phiền toái.

Trình Y để cho A Man bọn họ chuyên chọn những động vật ăn cỏ, tốt nhất là có thể đẻ trứng, như vậy nuôi súc vật sẽ không uổng phí thức ăn, còn có thể đẻ trứng..., bình thường bọn họ luộc trứng ăn thì thuận tiện nhiều hơn. Vì để sinh sôi nảy nở, tự nhiên phải săn cả trống và mái ghép thành đôi.

A Man bắt đầu sẵn trở về hai con động vật có lông vũ dài màu hồng biết đẻ trứng lớn hơn so với gà rừng, một mái một trống. Vì không cho chúng nó làm ầm ĩ công kích người cho ăn, Trinh Y dùng kéo cắt đi móng vuốt bén nhọn trên chân bọn nó.

Mấy ngày đầu chúng nó không thuận theo bị người nuôi nhốt, cáu giận đỏ mắt ra sức lăn qua lăn lại trong chuồng. Sau khi bị bỏ đói hai ngày thì thành thật, đại khái cũng ý thức được móng vuốt trên chân gây nể như đi ra ngoài khó tránh khỏi vận mệnh bị dã thú nuốt chửng. Vì vậy liền thành thành thật thật ở lại nơi tạm thời an toàn trong chuồng, đồng bạn đi cùng thật đáng thương làm thức ăn cho người ta.

Qua vài ngày quan sát, thấy hai con này hết náo loạn, hơn nữa mỗi ngày đều đẻ trứng thì các tộc nhân liền tán thành quyết định của Trinh Y, mỗi ngày các tộc nhân bắt đầu ngoại trừ tìm cái ăn sẽ tìm thêm vài con động vật còn sống để nuôi nhốt.

Nuôi nhốt động vật không chỉ mỗi ngày ăn trứng luộc dễ dàng, mà trong lúc thời tiết không tốt không đi săn được thì còn có thể vô chuồng trực tiếp bắt động vật giết ăn, các tộc nhân đều thật vui vẻ.

Ban đầu phương thức nuôi nhốt các loại động vật như vậy quả thật có nhiều chỗ tốt, nhưng qua một thời gian các loại phiền toái xuất hiện. Trời nóng thì vấn đề vệ sinh có phiền toái, mỗi ngày các nữ nhân đều phải dành ra một ít thời gian đến quét dọn phân và nước tiểu trong chuồng. Cách vài ngày nam nhân còn phải mang chúng nó đi ra sông tắm, nếu không sẽ có mùi. Trên thân những động vật phát ra mùi khó ngửi ảnh hưởng đường hô hấp các tộc nhân không nói, thời điểm mùa hè còn dẫn đến muỗi, chỉ có thể thường xuyên vệ sinh sạch sẽ chuồng nuôi và trên thân động vật.

Trinh Y luôn chú ý đến tình huống vệ sinh những động vật này, nuôi động vật không phải dễ dàng như vậy, chỉ cần có một con ỉu xìu mơ màng cô lập tức sẽ kéo nó ra khỏi chuồng nhốt riêng một mình, nếu nó tiếp tục bệnh thì nhanh chóng giết chết rồi đem chôn.

Đây là cô phòng ngừa bệnh ôn dịch, ở hiện đại khi gà bị cảm cúm, heo cảm cúm... ảnh hưởng rất lớn. Hiện tại phương án nuôi động vật là cô nói ra, nếu như xảy ra chuyện gì lương tâm của cô khó có thể bình an. Đây cũng là nguyên nhân vì cái gì cô không cho tộc nhân nuôi tự nhốt động vật, từng chuồng đều tách ra một khoảng cách, tối đa nuôi hai ba mươi con, nếu nhiều hơn nữa khi xảy ra sự cố hậu quả rất không thể lường được.

Nuôi dưỡng tiểu động vật, ngày thường sẽ trông coi hài tử, loại cuộc sống bình thản gia đình tạm ổn này Trinh Y cảm thấy rất không tồi, dần dần cô cũng buông tha cho suy nghĩ đi Phương Nam sinh sống.

Qua hơn nửa năm, những động vật bị nuôi nhốt cũng đã có thói quen, đã giảm bớt dã tính hung mãnh, có hai ổ trứng được ấp nở ra con nhỏ.

Tuy rằng bình thường sẽ giết thịt vài con, nhưng các tộc nhân sẽ không gián đoạn đi săn động vật. Hơn nữa chúng nó ấp trứng hoặc đẻ con làm cho số lượng gia tăng, khi mùa đông tiến đến thì số lượng “Gia cầm” đã nhiều đến gần trăm con. Con lớn chiếm nhiều hơn, ngẫu nhiên có thể cung cấp thức ăn cho các tộc nhân no bụng khi không đi săn, con còn nhỏ các tộc nhân không nở ăn.

Noãn đã một tuổi, biết gọi mẹ và Ada rồi, lớn lên rất giống Trình Y, trắng trẻo nõn nà, cái trán và con mắt lớn lên giống A Man, còn lại đều xinh xắn giống như mẫu thân, tiếng nói chuyện giòn vang, cả ngày ở trong phòng bò qua bò lại, nước miếng chảy đầy đất, y y nha nha không ngồi yên.

“Mẹ.” Noãn bò đủ, liền chảy nước miếng bò về phía Trình Y, cố gắng dùng sức muốn bò lên chân Trình Y.

Noãn chưa biết đi, nếu có người vịn thì bé có thể đứng lên đi hai bước, nhưng vừa buông bé sẽ lập tức mềm chân ngồi dưới đất.

Trình Y ôm Noãn, cẩn thận đặt bé ở trên đùi tránh đi bụng của mình, cầm khăn lau miệng cho bé nhẹ khiển trách: “Lại bò loạn, đầu gối đỏ thì làm sao bây giờ?”

“Bò, bò.” Noãn đưa tay lôi kéo tóc Trình Y chơi, mông nhỏ nhích lên phía trước cọ cọ muốn gần mẫu thân thêm chút nữa, nhưng luôn bị Trình Y khống chế được không cho bé quá gần, tiểu tử kia ủy khuất dẹp miệng lên án nhìn Trình Y: “Mẹ, ôm.”

Trình Y cười khở, không phải cô không muốn ôm Noãn vào trong ngực, thật sự là bé quá tinh nghịch, được ôm là động đến động đi không ngồi yên, mà cô lại...

Ngay lúc con mắt Noãn hồng hồng, hít sâu một hơi chuẩn bị lớn tiếng khóc lên phát tiết tâm tình bất mãn thì A Man đã trở lại.

“Ada ôm Noãn.” A Man vén rèm đi vào, lại gần ôm lấy con gái đang buồn bực giơ tay cao khỏi đầu liền trêu chọc bé: “Xem, thích Ada ôm hay mẹ ôm?”

Noãn được dỗ cười khanh khách không ngừng, vui sướng kêu: “Ada tốt, Ada tốt.”

Trình Y yêu cầu Noãn gọi cô là mẹ, biết rõ A Man không quen được gọi “Ba ba”, vì vậy liền dạy Noãn theo tập tục ở đây gọi hẳn Ada.

Thấy A Man dỗ tiểu công chúa vui vẻ, Trình Y nhẹ nhàng thở ra, nhẹ nhàng sờ bụng khoe môi nở nụ cười ôn nhu.

Thấy động tác của Trình Y, A Man không đùa con gái nữa nhìn về phía Trình Y: “Hôm nay tiểu tử trong bụng có làm khó người không?”

“Không có.” Trình Y lắc đầu, nhìn thấy con gái bởi vì A Man dừng lại mà chu môi cười khẽ: “Hôm nay không có nôn, tiểu tử kia thành thật.”

Trình Y lại mang thai, vừa được hai tháng, cho nên mới không dám ôm Noãn mập mập lại không thành thật, sợ động thai khí.

“Vây là tốt rồi.” A Man cười đến nheo mắt, giờ Noãn đang duỗi chân kháng nghị lên cao nói: “Noãn sắp có tiểu đệ đệ rồi, đến lúc đó Noãn phải chiếu cố tiểu đệ đệ.”

Chẳng muốn hỏi lại vấn đề “Làm sao người dám khẳng định là con trai”..., Trình Y bắt đắc dĩ cười, cô cũng hi vọng cái thai này là con trai, trai gái song toàn thật đẹp mỹ mãn.

“Về sớm vậy, lại không sản được sao?” Trình Y sâu lo hỏi.

“Ta nhớ Noãn nên về trước, bọn họ còn chưa trở lại, yên tâm, hôm nay thu hoạch không tệ, giết thêm mấy con gà nuôi trong chuồng có thể làm cho tất cả mọi người ăn no nê.” A Man một bên dỗ con gái chơi đùa một bên trả lời. Mùa đông lạnh đại bộ phận động vật nuôi chịu không được, trong chuồng chông chất rất nhiều cỏ khô, chu vi bốn phía được che rất nghiêm cẩn. Dù sao không bao lâu cũng sẽ giết thịt chúng nó, không quá bận tâm có đông chết chúng nó hay không, cho dù đông chết cũng không sợ, vừa vặn giết thịt ăn.

“Vây là tốt rồi.”

“Người còn đang suy nghĩ muốn đi cái gì ‘Phương Nam’ sao?” Tuy Trình Y không có nói cho hẳn biết suy nghĩ này, nhưng về sau A Man nghe các tộc nhân nói Trình Y rất tò mò với “Phương Nam”. Vì vậy liền đoán được là nàng muốn đến địa phương mà bọn họ chưa nghe nói qua cũng không biết để sinh sống.

“Ta là đi theo người, người ở đâu thì ta liền ở đó, địa phương người không muốn đi thì tất nhiên ta cũng không nguyện ý đi.”

A Man nghe vậy giống như say rượu, trong nội tâm âm áp, ôm Noãn ngồi xuống cạnh Trình Y. Đặt nữ nhi nhẹ nhàng lên da thú cho nàng tự chơi, duỗi cánh tay ôm Trình Y cười nói: “Người nói đúng, ta ở đâu thì người liền ở đó, ‘Phương Nam’ kia cho dù tốt ta cũng vậy không lạ gì, vẫn là sinh hoạt ở đây thoải mái.”

Đối với địa phương hoàn toàn lạ lẫm hơn nữa xa xôi, mọi người tự nhiên là lựa chọn địa phương quen thuộc sống từ nhỏ. Đây là chuyện thường tình, cho nên Trình Y đối với suy nghĩ muốn đi Phương Nam sống cũng không có cố chấp.

Đã qua một lần mang thai, lần mang thai này Trình Y đã có kinh nghiệm, có phản ứng bất thường cũng không giống như lúc mang thai Noãn lo lắng kinh hoảng như vậy. Lần thứ hai mang thai cũng không có hành nhiều, nôn nghén không lợi hại.

Mấy tháng sau Trình Y như nguyện sinh được một bé trai, lần mang thai này thoải mái qua ngày như ngày bình thường, Trình Y cũng không ngoại lệ, đứa con trai này không có đau bao lâu thì sinh ra.

A Man ôm con trai cao hứng cười không ngừng, Noãn đã hai tuổi ôm chân A Man ngửa đầu xem đệ đệ, ngọt ngào ngây thơ nói: “Đệ đệ, nhỏ.”

“Con vừa sinh ra cũng nhỏ như đệ đệ.” Tâm tình A Man thật tốt nói với con gái.

Trình Y vừa sinh xong thân thể rất suy yếu, nhìn thấy con trai đang ngủ trong ngực A Man mỉm cười: “Ôm tới ta nhìn xem.”

A Man vội vàng đặt con trai vào trong ngực Trình Y, cười híp mắt nói: “Xem tiểu tử này thật đáng yêu.”

Nói thật, hài nhi vừa sinh ra vừa xấu vừa nhỏ, thực nhìn không ra đáng yêu ở đâu, A Man thuần túy là vui vẻ quá mức, cho nên nhìn con trai của mình thế nào cũng tốt.

Vuốt vuốt ngực nở, Trình Y ôn nhu nhìn con trai: “Bảo bảo mau tỉnh, mẹ chờ con tỉnh lại cho con uống sữa non.”

Noãn tò mò ghé vào bên cạnh tiểu đệ đệ, vươn tay muốn sờ hấn, kết quả bị A Man ngăn trở nói: “Noãn đừng đụng, đệ đệ đang ngủ.”

“Sờ, sờ.”

“Chờ đệ đệ tỉnh lại rồi sờ, Noãn là tỷ tỷ phải nghe lời.” Trình Y nhỏ giọng dụ dỗ Noãn.

Noãn không được sờ đệ đệ cũng không tức giận, leo lên cạnh Trình Y làm nũng một lát sau liền mệt nhọc, ngáp một cái rồi nhắm hai mắt.

A Man thấy thế nhẹ nhàng ôm con gái đến đặt ở một bên khác của Trình Y, đắp kín chăn cho bé vỗ nhẹ phía sau lưng Noãn dỗ bé chìm vào giấc ngủ.

Noãn đang ngủ, con trai lại không có dấu hiệu tỉnh lại, vừa sinh xong Trình Y rất cuộc cũng nhịn không được nói với A Man: “Con trai tỉnh lại thì nhớ đánh thức ta dậy cho nó bú.”

“Được, người ngủ đi.”

Trình Y mệt mỏi nhắm mắt lại, rất nhanh liền ngủ.

Trong lúc Trình Y ngủ, hai đứa con nằm ở hai bên người cô, một lớn hai nhỏ ngủ ngon lành. A Man nhìn về mặt vợ con ngủ ngon không nở chớp mắt, trong ánh mắt toát ra nồng đậm hạnh phúc và thỏa mãn.

Cúi đầu xuống nhẹ nhàng mà hôn lên mặt tất cả ba người, sau đó mở ra một tấm lớn da thú trải ở bên cạnh con trai, nằm trên đó cùng ngủ với bọn họ.

Thời gian ngày từng ngày trôi qua, Trình Y đã nghĩ sẽ trôi qua cả đời ở chỗ này, hầu như cô cũng không còn nghĩ tới Phương Nam nữa. Kết quả ông trời giống như là đang đùa giỡn con người lại lần nữa dùng thiên tai đến khảo nghiệm bọn họ. Mưa to liên tiếp trong mười ngày, làm cho mực nước sông dâng

lên cao, trên núi thác nước nhỏ biến thành thác nước lớn, bộ lạc bị chìm trong biển nước.

Không biết là chỗ nào có vấn đề, nước biển chất cực kỳ kém, không chỉ có nước sông vừa đục vừa bẩn, thác nước cũng không sạch sẽ. Cho dù là nước đun sôi cũng làm cho người già và trẻ nhỏ sức chống cự đau bụng buồn nôn. Mắt thấy bầu trời không có chút dấu hiệu trong lành, vẫn luôn âm u, thời tiết nghiêm trọng ảnh hưởng tới cuộc sống mọi người.

Những động vật bắt đầu kết thành đàn di cư, thỉnh thoảng sẽ có tốp năm tốp ba người đi ngang qua bộ lạc của A Man, những người này đều là chạy nạn chuyên đi.

A Man suy đi nghĩ lại, cuối cùng quyết định mang theo các tộc nhân rời khỏi nơi đây đi tị nạn, phương hướng bọn họ chọn là Phương Nam.

Chương 51

Quá trình chạy nạn rất vất vả, hơn nữa còn mang theo hài tử, Noãn đã năm tuổi, đệ đệ Dương Dương ba tuổi, trên đường đi đều được A Man và Trình Y cõng trên lưng. Các tộc nhân đều mang theo chút ít dụng cụ đơn giản, buổi tối tùy tiện chọn một nơi miễn cưỡng tập hợp nghỉ ngơi cùng một đêm, sau đó hừng đông lại tiếp tục chạy đi.

Người lớn tuổi còn có vài người cá biệt thân thể không tốt thật sự chịu không nổi gian nan mà ngã bệnh, có người có thể trị khỏi nhưng cũng có người bệnh không dậy nổi cuối cùng bệnh chết. Trong đó có cả mẫu thân của A Man và A Thái, chủ yếu là do nang buồn rầu gây ra, bởi vì không nỡ rời đi bộ lạc đã sinh trưởng hơn nửa đời người, hơn nữa còn là nơi cùng phụ thân A Man đã từng sống qua. Một khi rời đi thì giống như rời khỏi điều gì đó rất quan trọng với sinh mệnh, do đó vẫn luôn buồn bực không vui, cuối cùng tâm tình buồn bực thành bệnh mà chết.

Kỳ thật cho dù rời đi, chờ trận tai nạn trôi qua vẫn là có thể trở về. Nhưng trên đường chạy nạn người và súc vật quá nhiều, gian khổ này khó có thể tưởng tượng. Trong quá trình lưu vong mọi người đã chịu tội đủ rồi, còn ai có tinh lực mà nghĩ chuyện sau này? Trước giải quyết khốn cảnh trước mắt rồi nói sau.

Khu vực gặp tai họa cũng không lớn, mọi người đi khoảng bảy tám chục dặm lộ trình rút cuộc nhẹ nhàng thở ra, bởi vì cuối cùng đã tới nơi không có gặp tai họa, hoàn cảnh an toàn.

Các tộc nhân muốn ở gần đó tìm một chỗ cho mọi người ở lại thành lập bộ lạc mới. Trình Y cảm thấy như vậy không ổn, cảm thấy nơi này cách địa phương ban đầu của bọn họ quá gần, khó bảo đảm sẽ không xuất hiện tình huống tai nạn dời đi. Cuối cùng việc ấy để cho ‘vu’ bói toán, nang nói tương lai trong một tháng địa phương chung quanh trên trăm dặm đều lục tục gặp tai họa. Ở

đây lập tức sẽ không an toàn, đề nghị mọi người nhanh chóng dời đến nơi an toàn rồi dừng lại.

Vì vậy mọi người cần rảnh lại đi hơn một tháng, trong lúc có người già và trẻ nhỏ là khổ cực nhất, hài tử lớn chút còn có thể tự mình đi đường, hài tử nhỏ phải để người lớn cõng trên lưng rồi. Thời gian này Trình Y mỗi một không chịu nổi, trường kỳ dãi gió dầm sương làn da không còn mềm mại như nước trước kia, làn môi bị nứt da, coi như cô vẫn còn tốt, những nữ nhân khác so với cô chật vật không biết bao nhiêu lần.

Chờ hoàn toàn thoát ly hoàn cảnh “Nguy hiểm” thì mọi người đã mệt mỏi không chịu nổi, tìm đại một cái sơn động ngừng chân, nghỉ ngơi vài ngày.

Rất nhiều người không muốn đi nữa, đã muốn lưu lại cắm rễ, nhưng Trình Y rất muốn tiếp tục đi về phía nam, đã đi xa như vậy rồi, sao không lại vất vả đi xa hơn chút? Một đường đi xuống đến nay cô cảm giác được càng đi xuống nam không khí càng âm uớt, nhiệt độ so với chỗ ở trước kia chỉ cao hơn chớ không thấp hơn. Điều này càng làm cô tin tưởng vững chắc cái gọi là Phương Nam bốn mùa như mùa xuân tồn tại, hơn nữa cách bọn họ không xa.

Một đường chạy trốn làm các tộc nhân bức bối không chịu nổi, hơn nữa còn bệnh chết mệt chết đi vài tộc nhân, một nhóm người không muốn đi nữa rồi. Mặc kệ nguyện vọng của A Man, mấy người kết nhóm ở lại, tìm bộ lạc ở gần đó tìm nơi nương tựa.

Đối với việc này, A Man rất khó chịu, nhưng hắn không thể ích kỷ lại buộc tộc nhân vất vả đi theo hắn. Chỉ có thể trảm mạc, hắn không phải là không muốn cắm rễ ở đây, nhưng trong quá trình chạy nạn cũng chạy theo hướng “Phương Nam”. Hỏi thăm ý kiến các tộc nhân, không muốn đi theo hắn có thể rời đi tìm bộ lạc khác tìm nơi nương tựa, muốn tiếp tục đi theo hắn hãy đi theo, hắn không ép.

Có vài nữ nhân không muốn ăn khổ nữa, thừa dịp buổi tối mọi người ngủ say thì lén lút đào tẩu chạy về phía bộ lạc khác. Kể từ đó tỉ lệ nam nữ trong tộc đột nhiên liền cân bằng lại. Có nhiều nữ nhân không phải trên đường nhiễm bệnh mà chết thì nửa đường rời đi, đến cuối cùng tộc nhân đi theo A Man cộng lại cũng chưa tới một phần tư trước kia.

Lại đi hơn một tháng, thời điểm vào thu bọn họ cuối cùng đã tới Phương Nam, tìm địa phương cách gần biển bển rễ. Chỗ đặt chân của bọn họ rõ ràng cao hơn mặt biển rất nhiều, cho nên không cần lo lắng sóng thần, nguy hiểm có đến đây thì cũng không khó khăn thoát đi.

Bờ biển có không ít hộ gia đình, đều là dùng hình thức quân cư thành bộ lạc, nhưng mỗi bộ lạc cũng không nhiều người lắm. Người nơi này vô luận là nam hay nữ, làn da đều rất tốt, làm người cũng nhiệt tình. Thấy A Man bọn họ phải ở chỗ này đặt chân xây nhà, mỗi ngày đều có một ít người đi tới hỗ trợ, còn có người đưa tới thực vật thức ăn.

“Ồ đây quả nhiên tốt, không có uổng công chịu tội.” Ăn thịt nướng hàng xóm đưa tới, các tộc nhân cảm giác rất thỏa mãn, bọn họ đã hỏi thăm qua, ở đây quả nhiên giống như Trình Y đã nói. Không có mùa đông, chỉ là mùa hè sẽ rất nóng, bất quá cũng may có biển, trời nóng thì đi bờ biển tắm có thể giải nóng.

Mọi người nói bọn họ ở đây chưa bao giờ lo lắng cho cái ăn, rau quả một năm bốn mùa đều có, không hề có động vật ngủ đông, không lo không có con mồi ăn. Hơn nữa chỉ cần không đắc tội những bộ lạc khác..., thì cũng sẽ không xảy ra chuyện chiến tranh, giữa các bộ lạc đều rất hữu hảo hơn nữa đoàn kết. Nếu xuất hiện một bộ lạc phá lệ kiêu ngạo mà nói..., bộ lạc khác sẽ liên hợp lại đuổi bọn họ đi.

Bởi vì điều kiện có hạn, người Phương Nam không khỏe mạnh giống A Man bọn họ như vậy. Nghe nói A Man bọn họ đến từ Phương Bắc, đều rất ngạc nhiên, nghe nói chỗ đó không chỉ có mùa đông sẽ thường thường đói bụng mà còn phải lúc nào cũng đề phòng người ngoại tộc xâm lấn thì đều âm thầm may mắn cuộc sống mình tại Phương Nam.

Ở đây cũng có người di dời tới từ Phương Bắc như A Man bọn họ như vậy, chỉ là rất ít.

“Những cái chậu này cho các người mượn dùng trước, chờ các người có lại lần nữa thì cho chúng ta.” Hàng xóm gần đó đem tới nhiều chậu cho Trình Y các nàng giặt quần áo.

“Thật sự là rất cảm ơn.” Trình Y thật cao hứng, đến Phương Nam là quyết định đúng, cô không nghĩ tới người ở đây sẽ thân thiện nhiệt tình như vậy, cho cái ăn đưa đồ dùng, có nữ nhân trong lúc rảnh rỗi còn tìm bọn họ đến tán gẫu giải buồn.

“Không cần cảm ơn.” Phụ nhân thấy Trình Y lớn lên chẳng phải người cao to, giống với thân hình của các nàng, vì vậy đối với Trình Y rất nhiệt tình.

Gọi Noãn và Dương Dương đến, Trình Y ôn hòa nói: “Nào, gọi đi.”

“Dì.” “Dì.” Hai đứa bé nhu thuận mở to một đôi mắt đen nhánh xinh đẹp nhìn qua phụ nhân cười.

“Ôi, thật đáng yêu, chắc chắc, nhìn sắc mặt hai hài tử đã hòa hoãn rồi này, mấy ngày hôm trước lúc các người mới tới mặt của bọn hắn cũng không phải là như vậy.” Phụ nhân cúi người nhẹ nhàng nhéo nhéo khuôn mặt bóng loáng nhỏ nhắn của hai tỷ đệ khen ngợi nói.

Trình Y nhớ tới thời gian trước trong quá trình di chuyển hai đứa con chịu khổ, trong nội tâm rất áy náy. Nếu không phải cô kiên trì tới nơi này phải đi thêm hơn một tháng, bọn nhỏ cũng sẽ không gầy gò mỗi một giống như con khi, sắc mặt tóc tai vàng ệch. Cũng may ở đây không kém so với tưởng tượng của cô, nếu không lương tâm của cô áy náy không yên.

“Không khí ở đây tốt, mà tỷ tỷ lại thường xuyên cho trái cây món ăn tới, bọn nó không muốn thay đổi trắng trắng mềm mềm cũng khó khăn.” Trình Y lấy lòng nói, không khí Phương Nam nuôi người, mới hơn mười ngày tới đây chất da của cô cũng được làm dịu không ít, qua một thời gian nữa nói không chừng làn da còn tốt hơn so với trước kia.

Lúc này, Miểu mang theo con trai gần bốn tuổi đi tới chào hỏi: “Tỷ tỷ lại giúp chúng ta rồi, thời gian này nhờ có các người hỗ trợ, chúng ta mới không còn luống cuống tay chân như vậy.”

A Thái và Miểu cũng cùng đi theo đến Phương Nam, trong ba nữ nhân khác của A Thái có hai người không có sinh con trên đường đi đã đi tìm bộ lạc khác tìm nơi nương tựa. Một người khác có một con gái hai tuổi, không biết là không nữ rời bỏ cốt nhục hay là đối với A Thái có cảm tình, tóm lại phải không ngại vất vả đi theo đến đây.

Con trai của Miểu tên là Đại, lớn lên giống Miểu, ngũ quan rất lập thể, là nam hài tử xinh đẹp, nhìn thấy Noãn và Dương Dương thì buông tay của mẫu thân đi tới chơi với nhau. Vừa tới địa phương xa lạ bọn họ không quen, quả thực thành thật một chút, hiện tại quen thuộc lại khôi phục thành hình dáng bướng bỉnh trước kia, mấy đứa hài tử tụ lại cùng một chỗ không lâu là có thể lăn qua lăn lại toàn thân như quả cầu đất.

Khu vực khác biệt, ở đây chủng loại hoa quả rất khác với Phương Bắc, rất nhiều loại A Man bọn họ đều chưa nếm qua, cảm giác rất mới lạ.

Trình Y hiểu rõ người sinh hoạt tại nơi này cũng không có muối, đều là trong cơ thể động vật có hàm chứa muối, cho nên không ảnh hưởng sinh tồn.

Chờ xây xong nhà cửa, sau đó đồ vật nên có cũng có đủ, Trình Y liền bắt đầu bận việc làm muối.

Cô không cách nào làm ra muối tinh khiết như hiện đại, muối thô miễn cưỡng có thể thử một lần. Cô không có tinh luyện muối a-xít, có biết nguyên lý nhưng trở ngại điều kiện không thích hợp, cho nên thử vô số lần, vừa nấu nước vừa loại bỏ. Lợi dụng độ hòa tan là khác biệt lấy ra muối thô sau đó lại kết tinh, những việc này thoạt nhìn dễ dàng, kỳ thật khi làm thì rất phiền toái, nấu nước biển lấy muối không chỉ cho sản lượng thấp, chất lượng cũng không có gì đặc biệt. Nhưng hiện tại cũng không phải là mùa hạ, nắng không đủ, nên cô không chọn lựa phương pháp phơi muối, suy đi tính lại Trình Y thấy nấu thì nhanh hơn.

Sau vài ngày Trình Y bận rộn, nhiều lần nghiên cứu thử qua vô số lần cuối cùng từ trong nước biển tinh luyện ra được coi như là muối “sạch sẽ”, điều này làm cho cô vô cùng kích động.

Chờ các tộc nhân đi săn trở về lúc nướng thịt cô đem muối quét lên một ít, quả nhiên hương vị sẽ không giống nhau, rất nhiều năm chưa được ăn qua thức ăn bỏ thêm muối, giờ ăn vào Trình Y cảm động đến rơi nước mắt.

“Người làm sao vậy?” A Man nhìn thấy Trình Y rơi lệ thì kinh hãi, bắt chập đang nướng thịt luống cuống tay chân lau nước mắt cho Trình Y.

“Không có gì, người ném thử cái này.” Trình Y cầm muối trong tay bỏ thêm vào thịt nướng đưa cho A Man, ý bảo hãy ném thử.

A Man buồn bực nhìn mắt Trình Y, xác nhận là cô kích động mà khóc chứ không phải là thương tâm mà khóc thì mới yên lòng ăn vào thịt nướng Trình Y đưa tới. Nhai một cái liền sừng sốt, sau đó lại ăn thêm một miếng, lại một miếng, cắn ba cái, rất nhanh liền ăn xong rồi.

“Ăn ngon không?” Trình Y luôn quan sát thái độ của A Man, thấy con mắt hẳn mở thật lớn, mấy ngụm đã ăn thịt xong thì trong nội tâm rất vui sướng.

“Ăn ngon, đây là bỏ thêm muối mà người chơi đùa ra mới biến thành ăn ngon vậy hả?” A Man rất kinh ngạc, không nghĩ tới muối nhỏ nhỏ lại có hiệu quả lớn như vậy.

“Đúng! Ta đây mấy ngày vất vả không có uống công hả?” Trình Y đắc ý, thấy bộ dáng liêm môi vẫn chưa thỏa mãn của A Man, cười xong lại đem muối tiếp tục nướng thịt. Thịt đang nấu trong nồi cô cũng để muối, đây là cho đưa nhỏ ăn, cô không cho tiểu hài tử ăn quá nhiều đồ nướng.

“Nhanh, nhanh nướng.” A Man thèm ăn một tay cầm một chuỗi thịt tươi đặt lên lửa nướng. Bình thường không biết là thịt nướng nhân nhạt có cái gì không tốt, hiện tại ném qua thịt bỏ thêm muối trở nên có vị mặn đột nhiên cảm thấy trước kia ăn thịt thật là chán ghét.

Một bữa cơm, một nhà bốn người ăn được cực ngon, mỗi người đều ăn thật nhiều, thỏa mãn đến hận không thể nằm trên mặt đất lăn vài cái.

Bởi vì Trình Y chỉ muốn thử hiệu quả một chút, không có làm ra nhiều muối, cùng nhiều người ăn thì không đủ, cho nên không có cách nào cho tộc nhân khác ném thử một chút.

Thấy A Man và hai đứa con thích như vậy, Trình Y tin tưởng hơn nhiều, vì vậy tiếp tục nấu muối, tìm được phương pháp nên nấu muối cũng nhanh hơn, đem biện pháp nói cho A Man để cho hẳn giúp đỡ cùng nấu, lấy được muối phân cho tộc nhân một ít dùng thử.

Muối này là không có ai chán ghét, cho dù Trình Y làm muối không đạt được độ tinh khiết cao nhưng vị mặn này cũng là cực kỳ tuyệt vời. Các tộc nhân ném được mỹ vị của muối sau lại càng cao hứng, hận không thể sùng bái Trình Y như Vu Thần. Càng ngày càng không hối hận lúc trước chịu nhiều tội chạy hơn một tháng mới tới đây cư ngụ. Không chỉ có không cần lo lắng mùa đông thiếu thốn thức ăn, lại còn có thể ăn được muối, sự kính yêu của các tộc nhân với A Man và Trình Y tăng vọt chưa từng có.

Phương pháp nấu muối còn rất nhiều khuyết điểm, sản lượng quá thấp, quá cực khổ, một người nấu thu hoạch có hạn. Vì vậy Trình Y dạy biện pháp cho

các nữ nhân trong tộc để mọi người cùng nhau nấu muối. Bởi vì nhận qua sự giúp đỡ của các bạn hàng xóm quá nhiều, chờ muối được nhiều hơn liền đem muối đưa cho các bạn hàng xóm đi nếm thử, lại động viên hàng xóm nấu muối cùng bọn họ.

Phơi muối so với nấu muối thì thuận tiện hơn nhiều lắm, Trình Y tính toán vào mùa hạ nhiệt độ cao thì thử đi phơi muối.

Thời gian ngày từng ngày trôi qua, mùa đông rất nhanh đã tới rồi.

Nhiệt độ ở đây quả nhiên không thấp, ban ngày có chừng mười lăm mười sáu độ, ban đêm cho dù lạnh cũng có ba bốn độ, tóm lại sẽ không xuất hiện tình huống dưới 0 độ. Cũng không lo lắng thức ăn, không chỉ có hoa quả, những động vật cũng ẩn hiện như bình thường, mỗi ngày đều có thể săn đủ con mồi.

Cuộc sống ổn định lại, các tộc nhân trong môi trường ẩm áp ẩm ướt làn da đều thay đổi tốt hơn, nơi này có loại thực vật có thể tẩy vết bẩn, khi tắm đem chà xát thành nước có thể dùng giống như xà phòng. Sau khi tắm xong không chỉ sạch sẽ lại còn lưu lại hương thơm hoa cỏ nhàn nhạt tươi mát.

Cái này có thể làm hồng các nam nhân, nữ nhân của bọn hắn không chỉ có làn da trở nên mịn mà, cảm xúc lúc sờ lên càng ngày càng tốt còn mang hương thơm. Điều này làm cho một đám người suy nghĩ bằng nửa thân dưới “giống đực” hứng trí ngẩng cao, hàng đêm sinh ca, quan hệ nam nữ hài hòa chưa từng có, đợt mùa đông qua mùa xuân đến thì phụ nữ mang thai dần dần nhiều hơn.

Một buổi sáng nào đó lúc ăn cháo thì Trình Y ngửi được mùi thịt A Man đang nấu, một trận buồn nôn, buông chén chạy ra ngoài nôn thốc nôn tháo.

Từng có hai lần kinh nghiệm, lần này A Man cũng không luống cuống, đứng ở sau lưng Trình Y một bên vỗ lưng cho cô một bên nhếch miệng vui mừng: “Lại mang bầu hả? Thật tốt.”

Loại cảm giác buồn nôn này quá mức quen thuộc, hơn nữa nguyệt sự chậm nửa tháng, sau khi Trình Y ói xong nở nụ cười, từ sau khi sanh Dương Dương bụng cô đã không có động tĩnh rồi. Trên đường di chuyển không có phương tiện mang thai, cô vẫn luôn chú ý đến không để cho mình mang thai. Hiện tại thời gian trôi qua rất dễ chịu, trong chu kỳ nguy hiểm hàng đêm cô quần quít lấy A Man thân mật, rốt cuộc cô cũng được như nguyện.

Trình Y biết rõ bởi vì đại bộ phận tộc nhân bỏ đi tuy ngoài miệng A Man không nói, nhưng trong nội tâm rất khổ sở, cho nên hắn rất muốn tăng thêm số lượng tộc nhân làm chút công hiến. Hơn nữa cô rất yêu thích hài tử, Noãn và Dương Dương luôn kêu gào có thêm đệ đệ hoặc muội muội thì tốt rồi. Trình Y không thèm để ý có nhiều con thì phiền toái, thừa dịp tuổi trẻ có thể sinh thì sinh, con đông thì náo nhiệt.

“Có lẽ là mang bầu.” Trình Y vui vẻ cười nói với A Man.

A Man nghe vậy càng cao hứng, ôm bả vai mang cô vào trong phòng lớn tiếng nói với hai đứa con đang ăn đầu đầy mồ hôi: “Các con, mẹ các con sẽ cho các con thêm tiêu đệ đệ muối muối.”

Nghe vậy, hai đứa bé nhanh chóng nuốt thức ăn trong miệng, hoan hô chạy tới.

A Man nhanh chóng duỗi cánh tay ôm lấy hai con khi, ngồi xuống ôn hòa dặn dò: “Trong bụng của mẹ có tiêu bảo bảo rồi, từ nay về sau không được từ xa bỏ nhào lên người mẹ có nghe không? Nếu không nghe lời thì Ada đánh cái mông của hai con!”

“Biết rồi.” Noãn nghĩ có thêm nhiều đệ đệ hoặc muối muối để khi dễ tâm tình rất tốt, vẫn luôn bị Noãn khi dễ Dương Dương nghĩ rốt cuộc có người để hấn bắt nạt một chút, vì vậy tâm tình cũng rất tốt.

Không biết ý nghĩ trong lòng của hai đứa con, A Man thấy con trai con gái nghe lời như vậy tâm tình thật tốt, hôn thật mạnh vào cái trên mặt bọn hấn luôn miệng nói: “Láu lỉnh”.

Trình Y đi đến trước bàn ngồi xuống, mỉm cười nhìn ba cha con cười đùa thành đoàn, cảm thấy không cần lo lắng thực vật không cần trải qua mùa đông lạnh lẽo, loại cuộc sống người một nhà ở cùng một chỗ cười cười nhón nháo này thật tốt.

“A Man, người có hồi hận khi tới nơi này định cư không?” Trình Y nghiêm túc hỏi. Khi tới được đây bọn họ cũng bỏ ra một cái giá rất lớn, những tộc nhân cùng nhau sinh hoạt kia đại bộ phận đều không có đi theo A Man.

A Man biết rõ Trình Y muốn nói gì, một tay ôm một đứa con, cất bước đi tới gần Trình Y, cười thỏa mãn nói: “Ban đầu nghĩ đến nhiều đồng bạn bỏ đi như vậy quả thật rất buồn, nhưng hiện tại cuộc sống của các tộc nhân đi theo ta tới đây tốt hơn trước kia, nụ cười trên mặt so với trước kia cũng nhiều hơn, điều này làm cho ta cảm thấy được quyết định của mình đáng giá. Những đồng bạn của chúng ta rời đi sinh hoạt tại nơi khác, cùng dĩ vãng không có gì khác biệt, chỉ là không có cùng sinh hoạt chung một chỗ với chúng ta mà thôi, nghĩ như vậy cũng không còn tiếc nuối.”

Nhìn mặt Trình Y theo lời nói của hấn bắt đầu tỏa sáng, lại nhìn hai đứa nhỏ đáng yêu xinh đẹp ngồi trên chân của mình. A Man mỉm cười một lần nữa nhìn về phía Trình Y, nhìn xem ánh mắt của cô kiên định nói: “Ta không hối hận tới nơi đây sống, thật cao hứng vì lúc trước nghe theo đề nghị của người, không chỉ có ta, A Thái bọn họ cũng rất nguyện ý sống ở nơi này, Trình Y người cứ yên tâm đi.”

Trong nội tâm Trình Y có một ít chút không yên rốt cuộc biến mất, hoàn toàn buông lỏng gánh nặng tâm lý, mỉm cười hạnh phúc: “A Man, đời này có thể gặp được người ta rất vui vẻ.”

A Man cũng cười: “Ta A Man đời này có thể có người, có những người thân này cũng rất vui vẻ.”

Ánh mặt trời từ bên ngoài chiếu vào phòng, bao phủ A Man bọn họ trong vàng sáng hạnh phúc, ngoài phòng truyền đến hài tử tiếng cười đùa còn có âm thanh lớn tiếng nói chuyện phiếm của người lớn, những âm thanh này nghe vào trong tai Trình Y giống tiếng trời.

Tuy trong bộ lạc ít người hơn rất nhiều, nhưng là tiếng cười so với trước kia thì nhiều hơn, mỗi khi nhìn thấy các tộc nhân mặt mày hồng hào khuôn mặt tươi cười Trình Y đều cảm thấy rất hạnh phúc.

Trình Y nhìn về phía ngoài phòng cười thỏa mãn, không chỉ bởi vì có một người chồng tốt, hai đứa con đáng yêu, cũng bởi vì cũng giống như cô các tộc nhân cô xem trọng cũng cười vui. Không có chuyện gì tốt hơn so với những người mình xem trọng đều trôi qua trong vui vẻ, đối với cuộc sống bây giờ cô phi thường hài lòng, cuộc sống hạnh phúc đơn giản như vậy bọn họ sẽ luôn trôi qua, Trình Y tin tưởng vững chắc như vậy.

HẾT